

A gyalogság jövője

(Ez a dolgozat Berzarin szovjet vezérezredés, a Szovjetunió hőse „A GYALOGSÁG SZEREPE A HARCBAN“ c. cikkének egy részét értékeli ki.)

Nem kétséges, hogy a gyalogság jelentősége a második világháború tapasztalatai alapján csak nőtt, a gyalogság megmaradt a döntés főfegyverneme. Kérdés az, hogy szervezés és vezetés terén mi a jövő fejlődés útja?

A gyalogság a földkerekség rengeteg hadszínterén: sivatagban, sűrűn művelt területen, folyó, tó mentén, hegyvidéken, iparvárosban, tehát az elképzelhető összes terepeken harcolt. Sivatagi hőségtől hóviharakig, minden időjárást el kellett szenvednie. A szakfegyvernemek a terep és időjárás miatt lemaradhattak, kikapcsolódhattak a harcból és ezt mindenki hajlandó volt elismerni, a gyalogságnak azonban mindig helyt kellett állnia.

Kérdés, hogy a rengeteg fajta feladat, ami ma a gyalogságra hárul, nem teszi-e szükségessé a *gyalogságon belüli szakosítást*.

E szemszögből a gyalogság két leglényegesebb harcmódja: a roham, illetve általános támadás végrehajtása volt.

Kérdés, ne szervezzünk-e „általános gyalogságot“ és külön „rohamgyalogságot“.

A részfeladatok tekintetében szakosítani lehetne a gyalogságot (zászlóaljanként)

- rohamzászlóaljakra,
- éjjeli harcot vívó zászlóaljakra,
- erőszakos folyamátkelést végző zászlóaljakra,
- erdei harcot vívó zászlóaljakra.

Természetesen a szakfeladatok lennének az egyes zászlóaljak különleges kiképzési feladatai, míg az általános harcra minden zászlóaljat ki kellene képezni.

Tekintettel arra, hogy a szakosítás nemcsak kiképzési, hanem felszerelési követelmény is, a zökkenésmentes vezetés és a harcban való anyagi utánpótlás alapfeltétele — a sematizálás — azt követeli meg, hogy a gyalogság ne szakosított gyalogság legyen, hanem egységes. Ez viszont kiképzési szempontból azzal a következménnyel jár, hogy a felsorolt szakkiképzési ágakban minden gyalogzászlóaljnak egyformán tökéletesnek kell lennie. Hogy ezt a gyalogság elérje — a szovjet író véleménye szerint —, a gyalogság

minimális kiképzési ideje két év.

Rendkívül érdekes és eléggé nem dicsérhető öszinté megállapítás ez. Régen az a téves felfogás volt, hogy minden fegyvernemnél a kiképzési idő hosszabb lehet, mint a gyalogságnál, mert a gyalogság kiképzése igényel legkevesebb időt.

Egycsapásra eldönti ezt a kérdést ez a vezérezredés, aki végig harcolta az összes harctereket és a gyalogsági kiképzés megbecsülését hirdeti.

Jegyezze tehát meg mindenki, hogy *a gyalogság kiképzése a leg-*

nehézebb és a legsokoldalúbb. Természetes, hogy a gyalogság kiképzési idejének kell a leghosszabbnak lennie. Minden más fegyverneemi kiképzés (sulykolással) rövidebb idő alatt is elérhető. Nálunk a honvédség zömét képező gyalogságnál 2 éves kiképzést nem enged meg a békeszerződésben meghatározott alacsony keret. Itt tehát a gyalogsági kiképzők előképzésére és minőségi kiválasztására kell fokozott súlyt fektetni.

A szerző a háború befejezése után nagy létszámban megmaradó gyalogos tiszteknek a továbbképzését különféle intézetben szükségesnek tartja. Követelményül állítja azt, hogy az összes tiszték közül a gyalogsági tiszték álljanak a legmagasabb kiképzési fokon.

A gyalogsági tisztnek alkalmasnak kell lenni vegyes fegyvernemből alakított harccsoport vezetésére.

A gyalogsághoz nem olyan újoncokat kell helyezni, akik más fegyvernemnél alkalmatlanok, hanem az újoncok javát. A kiképzésnél a bürokráciát mellőzni kell. Logikus gondolkodásra kell megtanítani a gyalogos tisztjelölteket. Minden rendfokozattal járó szolgálati állásnál eggyel magasabb szolgálati állás betöltésére kell a gyalogos tisztnek alkalmasnak lenni. A gyalogos tisztet 2—3 havi időre idegen fegyvernemhez kell vezényelni tájékozódás céljából.

A gyalogság fegyverzete.

Tisztán géppisztolyos lövészraj nem felel meg. Ez csak közelharcra jó. Távolsági cél leküzdésére alkalmatlan. Ideális a lövészrajt a géppisztolyok mellett golyószóróval is ellátni (két golyószóró, két géppisztoly, két önműködő puska, egy-két távcsöves puska az általános lövészraj ideális fegyverzete).

Anyagi ellátás.

A gyalogságtól kívánunk legtöbbet.

A legnagyobb megpróbáltatásnak van kitéve. Esőben ázik, havon fekszik, mocsárban áll, nedves réten, sárban, erdőben vág magának utat, kövek között, porban harcol. A gyalogság ruhája kopik a legjobban, éppen ezért ennek a ruházata mindig a legrosszabb. A gyalogságnak gyakran kell cserélni a ruháját, hogy mindig legalább olyan helyzetben legyen, mint a többi fegyvernem.

A gyalogságnak a gyakorló ruhán túl, kimenő ruhát is kell adni, hogy tisztán mehessen szórakozni. A gyalogságot jól kell táplálni, fel kell emelni fizetését.

A gyalogság kiképzésének és nevelésének alapjai.

A gyalogságot úgy kell kiképezni, hogy képes legyen a harc minden nemét önállóan, vagy a többi fegyvernemmel együtt megvívni. Tüzérséggel való együttműködést sulykolni kell.

A csatárkiképzés során testileg is edzeni kell a közelharcra a gyalogost. Fegyverét, szürnyét, kését, gránátját tökéletesen kell tudnia kezelni. Tanulja meg az akadályok leküzdését.

A szakasz- és rajképzés idejében meg kell szoknia a csatár- és vezetett tüzelést. A tüztámogatást, a tűz és mozgás összhangját. Ki kell fejleszteni a kezdeményezésre való hajlamát és egymás segítségét. Már a rajnál is gyakorolni kell egyes aknavetőkkel és más nehézfegyverekkel való együttműködést. Itt kell megvetni az együttműködés alapját és a harcászat (manőver) elemeit. Rá kell szoktatni a parancsnokot, hogy ne arcban támadjon, hanem az ellenség gyengéjét keresse és annak oldalába és hátába támadjon.

A századkiképzés időszakában kell a korszerű harcvezetés szilárd alapjait megvetni. Súlykolni kell itt a harcvezetést, a fegyvernemi együttműködést, a gyalogság támogatását tüzéségi tűzzel és harcokocsikkal, tűz és mozgás összhangját, összműködést a szomszédos kötelékekkel.

Feltétlenül vegyes fegyvernemi gyakorlatokat kell tartani.

Harclogyakorlatokat lehetőleg ismeretlen terepen kell végezni. Természetesen ily gyakorlatoknál a törzsmunkát is gyakorolni kell.

Minden feltételezést el kell kerülni! Valódi harcéri viszonyokat kell teremteni! Tüzéségi és aknavető tűzzel, aknák robbantásával és bombázással meg kell teremteni minden kötelék harcának reális képét. Ily gyakorlatoknál az anyagi szolgálat összes szervét be kell állítani.

Meg kell bántkozni a tüzéségi tűz megközelítésével és a harcokocsik gyalogsági vonalon át való támadásával. E tüztől és a harcokocsiktól a csatárnak félni nem szabad.

Ily gyakorlat csak akkor eredményes, ha anyagilag meg van alapozva, jól megfontolt és kellőleg elő van készítve.

A gyalogos tiszt a harc megszervezője.

A gyalogos a vegyes fegyvernemből álló kötelék parancsnoka és harcának megszervezője.

A gyalogos tiszt helyzete fejlődő tudást, óvatosságot, kultúrát kíván. „Neki magasabban kell állnia, mint más fegyvernembeli ugyanolyan rendfokozatú és ugyanolyan beosztásban lévő tisztnek.”

Ismernie kell a többi fegyvernem sajátosságait, *technikai lehetőségeit* a harcmezőn, hogy helyesen működhessenek velük együtt. Aki ilyen téren kellő ismerettel nem rendelkezik, annak a helyzete kilátástalan.

Előfordult egy példa az orosz hadviselés terén, ahol gyengébb ellenséggel szemben egy magaslatot kellett elfoglalni. A tüzéség nem tudott lőni, mert elszakadt a gyalogságtól, így találmokra lőttek, az aknavetők nem kaptak határozott feladatot, így nem tüzeltek, hanem előre nyomultak, a géppuskások saját belátásuk szerint lőttek. Az ellenséget tehát nem fogták le, a századparancsnok lehetetlen harcállásponton volt, elvesztette fejét, nem tudta, mit csináljon. A vállalkozás kudarcha fulladt.

A gyalogos tiszt szakmájában tökéletes mester kell, hogy legyen.

A gyalogos tisztnek a harcot elméletileg tökéletesen uralnia kell. A szabályzatokat ismernie kell, azokat át kell gondolnia, mert a szabályzatokban emberöltők tapasztalata van összesűrítve. A szabályzat

adja meg a tudáshoz szükséges alapot, hogy a szakmát uralja, a harcban pedig előrelátó legyen.

„Előre látni annyit tesz, mint félig győzni!”

Katonai dologban nincs megállás. A haditapasztalatokat állandóan értékelni és tanulmányozni kell.

Képzett vezetők kezében lévő gyalogság még ma is és belátható időn belül a döntés főszekőze marad.

Király Béla

A kitűzött közelebbi és távolabbi feladatok támadásban

(Revin K. ezredes cikke az Orosz Katonai Szemle 1946. évi 16. számában.)

A cikkirő a lövész zászlóaljok és ezredek közelebbi és távolabbi támadási céljainak meghatározásával és azok mélységével foglalkozik.

A tanulmány lényege az, hogy a Szovjet honvédelmi háború előtt érvénybenlévő és a lövész alakulatok támadási céljainak mélységére vonatkozó elvek a háború tapasztalatai folytán módosultak. Ez a módosulás pedig abban állt, hogy a támadási célok mélysége kibővült. Revin ezredes részletesen kifejti, hogy milyen háborús tapasztalatok vezettek ilyen következtetések levonására.

A csapatrészek, egységek megkapják a támadás előtt közelebbi és távolabbi feladataikat (támadási céljaikat). A közelebbi feladat az ellenséges védőállás és védelmi berendezkedés egy részének elfoglalása, illetve megsemmisítése. Cél az ellenség ellenállóképességének bizonyos irányban, vagy sávban való megtörése. Ezt a feladatot a harccsoportok az eredeti csoportosításban hajtják végre. A távolabbi feladatot a támadás végcélja határozza meg, ez a közelebbi feladattól folyik. Ehhez a csoportosítást már rendszerint meg kell változtatni.

A honvédelmi háború előtt az orosz szabályzatok nem rögzítették a támadási célok mélységét, azonban a katonai irodalomban adva voltak az erre vonatkozó támpontok (Lásd az 1) sz. táblázatot).

1. sz. táblázat.

Csapattest, csapatrész.	A támadás céljai, közelebbi és távolabbi feladatok.				
	betörési pont	szakasz védőkörlet 250-300 m. mélységgel.	század védő- körlet 750 m. mélységgel	zászlóalj védőkörlet 1500 m mélységgel	ezred védő- körlet 2000- 2500 m. mélységgel.
szakasz	—————▶	-----▶			
század	—————▶	-----▶	-----▶		
zászlóalj	—————▶	-----▶	-----▶	-----▶	
ezred	—————▶	-----▶	-----▶	-----▶	-----▶

Jelmagyarázat: —————▶ = közelebbi támadási cél,
-----▶ = távolabbi támadási cél.